

Před pár dní jste si mohli přečíst v Kláirině anketě dojmy ze Zahrady od diváka, který byl na celé akci poprvé. Dnes přinášíme prvotní dojmy skupiny **Epy de Mye**, která byla také na Zahradě nováčkem. Přesto se určitě neztratila, což dokladuje šesté místo v soutěži o Krtečky. Pár dní po Zahradě jsme si sedli s Honzou Přesličkou (kytara, zpěv), Lukášem Kazíkem (kytara zpěv) a Luckou Cíchovou (kontrabas, zpěv) a povídali si, jak na ně celý festival napoprvé zapůsobil.

Skupinu Epy de Mye si budete moci poslechnout např. na [FOLKomíně 2006](#) (pozn. redakce)

Co pro vás byly největší klady a zápory Zahrady?

HP: Ze začátku jsme se obávali, že budeme mít z takhle velké akce spíše záporné pocity, ale nakonec to dopadlo právě obráceně

LK: Jasným záporem byla skutečnost, že se zámecká zahrada zavírá příliš brzy. Kolem půlnoci, po vystoupení Vlasty Redla, jsem si tam na chvíli sedl pod strom, abych si něco zahrál. Když jsem pak chtěl jít ven, zjistil jsem, že je zamčený už i poslední vchod, a tak jsem musel i s kytarou lézt ven přes špičatý plot.

LC: Na Zahradě se toho dělo tolik, že jsme se záporným dojmům mohli vyhnout. Třeba se mi nelíbilo, že se ve stanech s občerstvením moc řve a pije, ale mohla jsem si vybrat být jinde, takže mě to nerušilo. My razíme teorii "Jaký si to uděláš, takový to máš". Můžeš si najít kamarády a s nimi místo na hraní, můžeš se jít vykoupat, když tě jeden koncert nebaví, můžeš jít jinam.

LK: Co mi trochu na Zahradě chybělo, bylo více stánků s hudební tematikou. Čekal bych, že se zde bude prezentovat například více firem, jako to dělá Furch.

HP: Naopak pozitivní byla na Zahradě jednak nová setkání, noví posluchači a také možnost oslovit hudebně zcela nečekaně v jednu chvíli strašně moc nových lidí. Když se to srovná s jinými soutěžními festivaly, kde se vystupuje hlavně pro porotu, tak tady se hraje pro diváky. To byl veliký klad.

Poprvé na Zahradě? tentokrát kapela

Napsal uživatel Klokán
Středa, 02 Srpen 2006 04:00

Epy de Mye při koncertu na zámku

foto: Jarda Síbrt ©

Co vás na Zahradě nejvíc překvapilo?

LC: Z počátku nás překvapily ty davy lidí. Když jsem chodila po areálu, připadala jsem si jak na ulici, kde chodí kolem spousta lidí, nikdo si tě nevšímá a ty si také nikoho nevšímáš. My jsme přijeli na Zahradu z Porty, která byla taková malá, všichni se tam navzájem bavili a byla celkově osobnější, takže to byl velký kontrast. Ten pocit davu ale na Zahradě trval jen do prvního večerního sešnu. Tam jsme potkali pár známých lidí a už to bylo fajn.

Přímo na koncertech mě pak zaskočila reakce publika na vystoupení Vlasty Redla. Já jsem byla v kotli pod pódiem, kde se na konci písní hurónsky řvalo. Když jsem ale odstoupila, úplně mi zkameněla tvář. Lidé v hledišti jen seděli úplně bez zájmu, bez reakce.

LK: Já to cítil ještě výrazněji, protože jsem byl přímo v hledišti.

LC: Naopak mile mě překvapilo a bavilo zákulisí pro kapely. V něm se sešly kapely jak soutěžní, tak i ty z hlavních scén, a všichni si tam mohli dohromady povídat a mísily se mezi sebe.

HP: Mě překvapili Šantré po našem recitálu na zámku. To jsou pro nás výborní až nedosažitelní muzikanti. A oni najednou přišli a říkali, že se jim naše muzika líbí.

Odvezli jste si ze Zahrady nějaké hudební objevy?

HP: Oslovil mě hodně Jiří Smrž a pak také Jan Šteflíčková s kapelou Kůň.

Poprvé na Zahradě? tentokrát kapela

Napsal uživatel Klokán
Středa, 02 Srpen 2006 04:00

LC: To bylo pro nás něco nového. Viděli jsme její recitál s kapelou na zámku a bylo to super, ona i kapela. Já si samozřejmě všimla také výborného basáka.

LK: Hodně se mi líbil písničkář Jiří Míža, který hrál po nás na zámku. Kdybych se měl ale rozhodovat například podle poslechu na Kapliče, tak je to proti zámeckým recitálům veliký rozdíl. Právě Míža mě na kapliče vůbec nezaujal, ale na zámku to bylo úplně o něčem jiném.

LC: Mimo objevy jsme byli rádi, že se nám potvrdila i stálá obliba kapel jako např. Divozel nebo Šantré. I když se asi trochu muzikantsky vyvíjíme, stále se nám líbí a baví nás je poslouchat.

Co vám Zahrada dala? Nezmění se třeba nějakým způsobem váš přístup k muzice?

HP: Ne, žádné změny ve mně po Zahradě nedozrály.

LC: Muzikantsky ne, ale poznali jsme hodně lidí z kapel, a tak jsme do toho všeho více zapadli. A také jsme získali zkušenost si zahrát před velkým publikem.

LK: Asi nám to dalo i to, že bychom se na Zahradu ještě rádi podívali.

LC: A hlavně ty večery a sejšny s dalšími muzikanty třeba do rána. Já jindy kolem čtvrté odpadávám, bolí mě od basy ruce i nohy. A tady do sedmi, a nic, jak mě to bavilo. V noci kolem bylo asi padesát lidí, do samého rána deset. To je výkon, jindy zůstává muzikant nakonec sám a tady se ještě hromadně odcházelo na ranní polévku.

Dosud jste hráli spíše na malých festivalech. Nezpůsobí Zahrada změnu vašeho vnímání malých akcí vzhledem k velkým festivalům?

HP: Tím, že jsme na velkých akcích dosud nebyli, tak jsme byli hrozně zvědaví, jaké to bude.

Poprvé na Zahradě? tentokrát kapela

Napsal uživatel Klokán
Středa, 02 Srpen 2006 04:00

Měli jsme ale také obavu, že to může být veliké zklamání. K tomu přispěly i ohlasy některých dalších kapel.

LC: Mluvili třeba o tom, že se o ně nikdo nestaral a že už na takovou akci nepojedou. Možná ale i proto, že jsme nic nečekali, tak to pro nás skončilo velikým kladným překvapením. Pomohl nám asi i již zmiňovaný přístup: "Jaký si to uděláš, takový to máš". Samozřejmě ale i malý festival má něco do sebe. Lidi se na něm za chvíli znají a je to celé osobnější. Na velké akci je zase mnohem víc možností, co dělat.

HP: Určitě budeme ale stále chtít hrát na festivalech všeho typu. Na Zahradě jde vlastně o několik festivalů v sobě, které fungují do určité míry odděleně, ale na vystoupeních se sejde hodně diváků. Každá scéna je ale sama o sobě minifestivalem a člověk mezi nimi může přecházet. Malé festivaly jsou zase kompaktní, každý má něco svého specifického.

Soutěž o Krtečky jste celou rozjížděli. Jak jste se s touto obtížnou pozicí srovnávali?

HP: Pomáhala nám dobrá reakce diváků. Přitom jsem byl ale vystresovaný jako nikdy.

LC: K tomu přispěl i jeden problém. Původně jsme měli hrát asi pátí. My tam přišli s předstihem, abychom měli klid. Nakonec nás ale na poslední chvíli přesunuli na začátek. Nebyli jsme rozehraní ani naladěni a celé to bylo jak vítr z hor. Ale ti lidé to docela brali, až jsme se divili, že opravdu tleskali.

HP: To nám právě hrozně moc pomohlo se z toho dostat. I když byly ruce ještě levé jako špalky, tak to nevadilo, protože díky těm lidem byl výkon dobrý.

LC: Když sečteme lidi, kteří nás slyšeli na Kapličce a pak na zámku, tak jsme pro tolik lidí nehráli možná celkem za předchozí půlrok.

LK: Byla jen škoda, že na druhý koncert o Krtečky další den nebyly pro kapely stejné podmínky,

Poprvé na Zahradě? tentokrát kapela

Napsal uživatel Klokán
Středa, 02 Srpen 2006 04:00

protože tam nebyl žádný "předskokan", který by přilákal lidi, jako u nás Žalman.

LC: Například MY3.AVI měli tak druhý den na začátku smůlu, protože začínali skoro sami. Na málo známou kapelu tam nikdo nešel.

Jak byste shrnuli váš celkový dojem ze Zahrady?

HP: Nenabyli jsme jako kapela dojmu, že Zahrada je o Krtcích. Spíše je o tom seznámit se s dalšími muzikanty a lidmi kolem.